

24 Речеюха прочее по междѣ си: да го не раздѣраме, но да фжрлимѣ жрѣбіа за него, (да видимѣ) комѣще да се падне, за да се исполни писаніе то, коѣто говори: раздѣлиха дрѣхи те ми по междѣ си, и за облекло то ми фжрлиха жрѣбіа, воини те прочее направиха това.

25 И стоѣха при Крѣстатѣ Исѣсовѣ Мѣйка мѣ, и сестра ѣта на-мѣйка мѣ, Маріа, Клеѡпова и Маріа Магдали́на:

26 Като видѣ прочее Исѣсъ Мѣйка си, и оученикатѣ когото ѡкѡчашѣ, че стоѣха (влизѣ.) рече на Мѣйка си: жѣно, ѣто сѣно ти.

27 Послѣ рече на оученикатѣ, ѣто мѣйка ти, и ѡ ѡнѣи чѣсъ зема ѡ оученико въ своѣта си (кѣща).

28 Послѣ по това, понѣже знаѣше Исѣсъ че сичко то се вече свжрши, да се свжде писаніе то, рече: жаденѣ самѣ.

29 И стоѣше тамѣ съсѣдѣ пжленѣ съ ѡцѣтѣ: а ѡни като натопиха гѣка въ ѡцѣтатѣ, и наводоха ѡ на трѣсть, поднесоха мѣ при оустѣта.

30 Когато прочее приѡ ѡцѣтатѣ Исѣсъ рече: свжршиѣ (сичко), и преклонѣ си глава та и предаде дрѣхѣ.

31 И Исѣсъ те, да не ѡ-

станатѣ на Крѣстатѣ тѣлесѣта въ свѣвѣта, понѣже бѣше петѡкѣ: (защо то бѣше голѣмѣ дѣнь ѡнаѡ свѣвѣта), молиха Пѣлата да имѣ превиатѣ голени те, и да ги вдигнатѣ.

32 Дойдоха прочее воини те, и на первшатѣ превиха кѣлени те, и на дрѣгѣатѣ коѣто бѣше распнатѣ съ него.

33 Но като дойдоха и при Исѣса, и видѣха го че ѣ оумрѣлѣ, не превиха мѣ голени те.

34 Но ѣдинѣ ѡ воини те прободе го съ копѣе въ ребра та, и ѡбѣе истече крѣвь и вода.

35 И ѡнѣи коѣто видѣ свидѣтелствова, и истинно мѣ ѣ свидѣтелство то: и онѣ знаѣ че истина говори, да фанете вѣра вше.

36 Защо то това видѣ да се свжде писаніе то: кѣсть не че да се стрѡши ѡ него.

37 И пакѣ дрѣго писаніе, говори: че да погледнатѣ на него, когото прободоха.

38 И по това послѣ Исѣсъ ѡ Иѣрѣмаѣѣа (коѣто бѣше оученикѣ Исѣсовѣ, по чѣенѣ ѡбѣче заради страхѣтѣ Исѣѣскѣи) моли Пѣлата, да земе тѣло то Исѣсово: и заповѣда Пѣлатѣ. ѡидѣ прочее и зема тѣло то Исѣсово.

39 И доидѣ и Нѣкодѣмѣ